

W niniejszej sprawie usługi świadczone przez adwokatów w celu ochrony przed sankcjami karnymi osób fizycznych, członków organu spółki będącej podatnikiem, nie powodują powstania po stronie owej spółki prawa do odliczenia — jako podatku naliczonego — podatku od wartości dodanej należnego od tych usług.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Ministero per i beni e le attività culturali i in. przeciwko Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia i in.

(Sprawa C-111/12) (¹)

(Dyrektywa 85/384/EWG — Wzajemne uznawanie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie architektury — Artykuł 10 i art. 11 lit. g) — Ustawodawstwo krajowe uznające ekwiwalentność dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji architekta i inżyniera budownictwa, lecz zastrzegające dla architektów prace dotyczące nieruchomości uznanych za należące do dziedzictwa artystycznego — Zasada równego traktowania — Sytuacja czysto wewnętrzna z punktu widzenia państwa członkowskiego)

(2013/C 114/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

Strona pozwana: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo (VR), Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 10 i 11 dyrektywy

85/384/EWG Rady z dnia 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 223, s. 15) — Wzajemne uznawanie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie architektury — Krajowe przepisy zastrzegające na rzecz architektów wykonywanie prac na nieruchomościach klasyfikowanych jako należące do dziedzictwa artystycznego — Weryfikacja w konkretnym przypadku uprawnień posiadaczy dyplomów architekta i inżyniera uzyskanych w innych państwach członkowskich do wykonywania takich prac

Sentencja

Artykuły 10 i 11 dyrektywy Rady 85/384/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym osoby dysponujące dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, wydanym przez inne państwo członkowskie aniżeli przyjmujące państwo członkowskie, dającym im dostęp do wykonywania działalności w dziedzinie architektury i wskazanym wyraźnie w tym art. 11, mogą wykonywać w przyjmującym państwie członkowskim działalność dotyczącą nieruchomości mających wartość artystyczną, jedynie jeżeli wykażą, w danym wypadku, w ramach szczególnej weryfikacji kwalifikacji zawodowych, że posiadają szczególne kwalifikacje w dziedzinie dóbr kultury.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 lutego 2013 r. — Ellinika Nafpigeia AE przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-246/12 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Przemysł stoczniowy — Decyzja uznająca środki pomocowe za niezgodne ze wspólnym rynkiem — Ochrona podstawowych interesów bezpieczeństwa narodowego — Warunki konkurencji na rynku wewnętrznym)

(2013/C 114/31)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ellinika Nafpigeia AE (przedstawiciele: I. Drosos i V. Karagiannis, Δικηγόροι)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Urraca Caviedes i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie T-391/08 Ellinika Nafpigeia przeciwko Komisji oddalającego skargę o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008)3118 wersja ostateczna z dnia 2 lipca 2008 r. uznającej za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc przyznaną na rzecz Ellinika Nafpigeia (Hellenic Shipyards „HSY”) przez władze greckie w ramach zmian wprowadzonych do początkowego planu inwestycyjnego dotyczącego restrukturyzacji tej stoczni [pomoc państwa C 16/2004 (ex NN29/2004, CP 71/2002 i CP 133/2005)]

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ellinika Nafpigeia AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 200 z 07.07.2012

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 marca 2012 r. w sprawie T-594/11 H-Holding AG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 14 maja 2012 r. przez H-Holding AG

(Sprawa C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: H-Holding AG (przedstawiciel: R. Závodný, advokát)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2013 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (siódma izba) odrzucił odwołanie i postanowił, że wnosząca odwołanie pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 5 grudnia 2012 r. — BDV Hungary Trading Kft., w dobrowolnej likwidacji przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-563/12)

(2013/C 114/33)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i druga strona postępowania w odwołaniu: BDV Hungary Trading Kft., w dobrowolnej likwidacji

Strona pozwana i wnosząca odwołanie: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG (¹) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (zwanej dalej „dawną dyrektywą w sprawie podatku VAT”) i art. 146 dyrektywy Rady 2006/112/WE (²) z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „nową dyrektywą w sprawie podatku VAT”) można interpretować w ten sposób, że transport poza terytorium wspólnotowe towarów przeznaczonych na eksport musi nastąpić w określonym terminie po to, by można go było zakwalifikować jako zwolnioną z podatku transakcję dostawy towarów na eksport?
- 2) Czy przy odpowiedzi na pierwsze pytanie mają znaczenie: klauzule obowiązujące w handlu międzynarodowym; okoliczność, że sprzedawca, nabywca lub przewoźnik działali w dobrej lub złej wierze, z należytą starannością lub ewentualnie w sposób zawiniony; okres deklaracji lub okoliczność, że przewóz towarów nastąpił faktycznie z przekroczeniem terminu, lecz w terminie do naliczenia podatku?
- 3) Czy ustanowienie w uregulowaniach państwa członkowskiego wymogów dodatkowych w stosunku do wymogów ustanowionych w dyrektywach oraz uzależnienie uznania eksportu za zwolniony z podatku od spełnienia obiektywnych i łącznych przesłanek, które nie są przewidziane w dyrektywach, jest zgodne z zasadami neutralności podatkowej, pewności prawa i proporcjonalności?
- 4) Czy art. 15 dawnej dyrektywy w sprawie podatku VAT oraz art. 131 i 273 nowej dyrektywy w sprawie podatku VAT można interpretować w ten sposób, że w celu zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania, nadużyciom podatkowym i unikaniu opodatkowania oraz prawidłowego naliczania i poboru podatku państwo członkowskie może uzależnić zwolnienia w eksporcie od spełnienia przesłanek takich jak te określone w art. 11 ust. 1 ustawy nr LXXIV z 1992 r. o podatku od wartości dodanej oraz w art. 98 ust. 1 ustawy nr CXXVII z 2007 r. o podatku od wartości dodanej?
- 5) Czy zmiana kwalifikacji zwolnionego z podatku eksportu i wymaganie od podatnika uiszczenia podatku przez organ